

ZDRAVLJE

Govornik: Tim Gill

Razumijevanje pojma "zdravlje"

Moramo biti sigurni da posjedujemo široko, holističko i pozitivno razumijevanje zdravlja; takvo koje obuhvaća mentalno, emocionalno i fizičko zdravlje. Biti zdrav znači osjećati fizičko blagostanje, a ne podrazumijeva samo puku odsutnost bolesti. Moramo dopustiti djeci da dožive iskustva i poticaje koji jačaju njihov imunitet i otpornost na puno različitih načina. Moramo pristupiti rizicima na uravnotežen način, a ne nastojati eliminirati sav rizik.

Rane godine

Rane godine su posebno važne za oblikovanje zdravlja djece i za njihove životne izgleda. No, ne smijemo zanemariti njihove kasnije godine, kao ni vrijeme prije poroda; ova razdoblja su također važna.

Vizija okoline prilagođene djeci

Potrebna nam je jasnija i razumljivija vizija o tome kako izgledaju naselja, općine ili gradovi prilagođeni djeci – o tome koje su njihove objektivne, mjerljive kvalitete.

Lokalna razina

Naš rad treba utjecati na lokalnu razinu zbog toga što djeca tu proživljavaju svoje živote. To podrazumijeva da treba osigurati da investicije dopru do lokalne razine.

MEĐUGENERACIJSKA INTERAKCIJA

Govornik: Bernhard Seidler

Važno je napomenuti kako je ovo prvi put da se raspravlja o međugeneracijskoj interakciji na ovoj konferenciji. Mi to cijenimo i voljeli bismo da se i ubuduće nastavi razmatrati ova tema jer moraju postojati najbolje prakse i više istraživanja o tom problemu o kojima bismo mogli raspravljati. Još uvijek nam je teško uobličiti jednu vrijednosnu definiciju, ali slažemo se da međugeneracijska interakcija ne znači samo odnos djeteta-odrasli, nego npr. i odnos djeteta-mladi ljudi.

Raspon raznolikosti

Shvatili smo da na svijetu postoji velika raznolikost u društvenim pozadinama. Stoga bismo trebali osvijestiti da se zapadnoeuropski koncept međugeneracijske interakcije ne uklapa npr. u koncepte afričkih ili južnoafričkih država. Mogu postojati i različiti pristupi unutar jedne države (npr. unutar Kanade). Sigurno smo da to predstavlja mogućnost i priliku za daljni rad ...

Dvojba oko "dječje participacije" naspram "zaštite djece"

U raspravi o međugeneracijskoj interakciji shvatili smo da postoji poprilično izazovna dvojba između zaštite djece i dječje participacije. U sve više zemalja (primjerice u Engleskoj) prirodno zajedničko okupljanje i

djelovanje djece i odraslih nije moguće zbog restrikcija te političkog i društvenog ponašanja koje je rezultat nedavnih pojedinačnih slučajeva zlostavljanja djece.

Zajednički izazovi za djecu i odrasle

Obje ove skupine su društveno marginalizirane. Tako stanje moglo bi predstavljati „prednost“ u smislu stvaranja sinergije za društveni i politički napredak u pogledu interesa djece.

Zajednički temelj

Poštovanje. Iznimno je važno da upozorimo kako bi poštovanje trebalo biti temelj okupljanja različitih generacija.

Međugeneracijsko obrazovanje

Kako bismo podigli svijest u društvu o međugeneracijskoj interakciji možemo se usredotočiti na to da u obrazovne sustave uvrstimo obrazovanje usmjereno na stjecanje vještina kojim bismo obuhvatili sve dobne skupine. Takvo obrazovanje davalo bi prednost vještinama, stavovima i vrijednostima poput empatije.

Uloga medija je uistinu presudna

Bilo bi zanimljivo više surađivati s medijima i njihovim predstavnicima u svrhu podizanja svijesti o međugeneracijskoj interakciji. U današnje vrijeme, mladi su pogotovo, a i stariji sve više, prikazani kao “loša vijest” u novinama, na radiju i televiziji. Jedna od mogućnosti je prezentirati im najbolje prakse i uzore, iz svih generacija, sa svrhom da ti ljudi iskoriste svoju poziciju moći kako bi podržali “međugeneracijsku interakciju” u društvu.

Dizajn okoliša stvara nove mogućnosti

I na kraju, iako ne manje važno, sigurni smo da dizajn životnog prostora za obje grupe, za djecu i odrasle, može utjecati na međugeneracijski dijalog. I djeca i odrasli mogu podržati međusobne susrete na lokalnom nivou. Pa ipak, razumijemo da postoji rastući interes privatnog sektora za gradnju na javnim površinama. U sve više zajednica unutar Europe javni je prostor smanjen zbog financijskih teškoća. Morali bismo uvjeriti privatni sektor kako bi investicija usmjerena ka stvaranju javnog prostora za sve dobne skupine dugoročno bila uspješnija i financijski isplativija.

DJEČJA PRAVA

Govornik: Adrian Voce

Raspon izazova

Ova grupa smatra da je konferencija potvrdila koliki je izazov razvijati prave gradove – prijatelje djece. Potpuno prepoznavanje ovog izazova je uistinu važno ako želimo da inicijative budu smislene i učinkovite.

A. Raznolikost

Gradovi su, po svojoj prirodi, veoma raznoliki u svojim općinama. Njihova djeca imaju različite potrebe i žive u različitim okolnostima i kontekstima. Mjere i intervencije trebaju u potpunosti priznati ovu raznolikost i odgovoriti na nju na prikladan način.

B. Kompleksnost

Grupa je prepoznala složenu prirodu gradskih institucija kao i prirodu struktura i sustava koji bi se trebali pozabaviti problemom dječjih prava. Lateralna i holistička komunikacija, matrično upravljanje, kohezivno strateško planiranje te zajednički suradnički projekti i usluge su presudne za uspjeh mjera koje su u najboljem interesu djece.

Mjere u interesu djece potrebne su na različitim nivoima

Mjere u interesu djece su potrebne na svakom od ova tri nivoa: grad (ili zajednica), obitelj i individualno dijete. Te mjere trebaju biti integrirane i komplementarne. Rad samo sa djetetom može otuđiti ostatak obitelji ili pogoršati napetosti.

Dječja prava su ljudska prava

Grupa smatra da je važno podsjetiti auditorij (a ponekad i sebe same!) da dječja prava nisu alternativa nego dodatak njihovim ljudskim pravima. Primijetili smo kako pravo na participaciju dominira u smislu prezastupljenosti truda i vremena utrošenog na razvoj reprezentativnih struktura i tijela koja bi omogućila da se dječji „glasovi“ čuju. Imali smo dva zapažanja s tim u vezi:

A. Rad s dobrostojećom djecom u forumima mladih ne bi trebao biti važniji od rada na osiguranju najosnovnijih prava sve djece: prava na sigurnost, sklonište, hranu, ljubav i slobodu igranja.

B. Rad na participaciji trebao bi izbjegavati kopiranje institucija odraslih. Djeci treba omogućiti punu participaciju u njihovim dječjim životima, komunikaciju i provođenje njihovih vlastitih djelatnosti kroz njihov medij igre i pokreta, a ne samo slušati ih dok govore.

Dječja prava trebaju biti ugrađena u institucije i profesije

Složili smo se da je golemom okviru mjera za gradove – prijatelje djece potrebno prikladno zakonodavstvo kao i to da institucije trebaju ugraditi svoje mjere, planove i procese u obvezne gradske mjere. Sve to bi trebalo poduprijeti prikladnom edukacijom i programima profesionalnog razvoja koji uključuju dječja prava i zagovaranje istih tako da više zaposlenih odraslih postanu učinkoviti „mostovi“ prema djeci.

Standardi, dokazi i odgovornost

Iznimno nas je zanimalo kako bi Mreža gradova - prijatelja djece mogla uspostaviti neke prepoznatljive kriterije, standarde ili mjerila utemeljene na dokazima pomoću kojih bi se rad općina mogao vrednovati. Pozdravili bismo istraživanje koje bi identificiralo kako se koncept grada – prijatelja djece interpretira i primjenjuje u različitim dijelovima svijeta kao i bilo koje zaključke o tome što „djeluje“. Trebalo bi ponovno vrednovati mjere, programe i ishode gradskih politika. Tako će gradovi – prijatelji djece biti odgovorni za svoje djelovanje na temelju transparentnih kriterija.

PRAVO NA IGRU

Govornik: Maria Nordström

Konvencija o pravima djeteta

Kako bi lokalna razina privukla pozornost osoba koje planiraju javne strategije za djecu, političara i drugih stručnjaka prema onom fizičkom vanjskom prostoru koji je djeci najvažniji, neophodna je podrška Konvenciji i njenom članku 31. Mogućnost pozivanja na Konvenciju je važna u smislu dobivanja podrške akcijama za djecu. Također je važno da se rezultati istraživanja dječjih lokalnih aktivnosti i iskustava prenesu i rasprostane unutar zemlje i u inozemstvu te da se usporede i da se o njima raspravlja i na lokalnim kao i na nacionalnim i međunarodnim političkim nivoima.

Gradsko okruženje

Široki spektar različitih grupa koje rade s djecom trebalo bi uključiti u rad na lokalnoj razini i dati im priliku da se sastanu kao i mogućnost da procijene koliko je neki grad uistinu prijatelj djece u različitim aspektima te mogućnost da usporede kvalitetu tih različitih aspekata.

Samostalno kretanje djece

Na lokalnoj razini bi se trebala ostvariti suradnja s djecom i mladima te za djecu i mlade; trebalo bi podržati pristup djece sigurnim vanjskim prostorima te poticati samostalno kretanje djece. Urbanističko planiranje u najboljem interesu djece u tom smislu bi podrazumijevalo povezivanje lokacija na način da se na siguran način potiče i omogućí samostalno kretanje djece i mladih u gradu.

Razvoj djece

O igri bi se trebalo misliti kao o prirodnom dječjem ponašanju, ponašanju koje je važno za dječji psihofizički i društveni razvoj, za razvoj njihovih vještina i kompetencija kao i za njihovo emocionalno blagostanje i samopouzdanje. To je važno u svim okolnostima, a posebno u slučajevima kada su djeca izložena katastrofama poput potresa. Odgovornost je odraslih da prepoznaju dječje pravo na igru i da je omoguće u svim situacijama i okruženjima gdje su djeca prisutna.